

РЕШЕНИЕ

№ 6352

гр. София, 04.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10244** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 34637/13.10.21г на З. С. П. от [населено място] против Заповед № ЗД/Д-С-ЛЦ-031/28.07.21г на Директор на Дирекция „Социално подпомагане“-район Л. на СО, с която на осн. чл. 27 ал.1 вр. чл.26 ал.1 вр. чл. 21 ал.1 т.11 вр. чл. 25 ал.1 т.2 от ЗЗДет е настанен временно спешно непълнолетният му син Н. З. П. –за срок от 6 месеца/до произнасяне на СРС с решение по чл.28 от ЗЗДет/, в ЦНСТДМУ „Г.Р.“- район „С.“ на СО.

Заповедта има допуснато по силата на закона/чл.27а ал.1 от ЗЗДет/ предварително изпълнение, което не е обжалвано, детето е настанено в ЦНСТДМУ още в деня на издаване на заповедта.

По сведения на жалбоподателя- производство по чл.28 от ЗЗДет е образувано в СРС, като първото заседание е насрочено за 24.11.21г.

Обж. Заповед от 28.07.21г е връчена на бащата едва на 04.10.21г/тогава той разбира , че детето е настанено в ЦНСТДМУ/, като Заповедта не е обжалвана от майката/връчена ѝ е на 03.08.21г-л.55/, а само от бащата.

В жалбата се твърди, че Заповедта е незаконосъобразна. Детето е било настанено при майката, има постоянен и настоящ адрес като нейните и бащата е разбрал за проблемите на детето едва по повод настоящото производство.Бащата винаги е изразявал готовност да се грижи за детето, като настаняването му извън семейството е в противоречие с целта на закона.Моли се за отмяна на Заповедта.В съд.заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата и представя депозираната същия ден от него

пред ответника - Декларация по чл.24 ал.3 от ЗЗДет/съгласие детето да се настани при него/.

Ответникът Директор на Дирекция „Социално подпомагане“-район Л. на СО се представлява от юрк.Л., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Представени са били пред ответника преди издаването на Заповедта- Декларации от майката, бащата и бабата и дядото по майчина линия/т.е. от всички близки роднини на детето/, че не могат да се грижат за детето. Заповедта е издадена, след като самото дете е потърсило закрила от службата, тъй като е живееело на улицата, а двамата му родители не знаят за това/имало е издадена и Заповед за 48- часова полицейска закрила/. Представената в съд.заседание Декларация по чл.24 ал.3 от ЗЗДет не променя фактическите основания към датата на Заповедта, като следва да се представи по делото по чл.28 от ЗЗДет-пред СРС, като тепърва ще се изследва родителския капацитет на бащата и ще се реши дали да се прекрати настаняването на детето извън семейството.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация по чл.27а ал.1 от ЗЗДет/от бащата/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по чл. 27 ал.1 от ЗЗДет, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Детето Н. З. П. е родено на 22.11.04г, като на 22.11.22г ще навърши пълнолетие. Постоянният и настоящият му адрес са в [населено място]-район „Л.“, като съвпадат с тези на майката-А. С. С., но са различни от постоянния и настоящ адрес на бащата в [населено място]-район „С.“/л.297-302/. Между страните е безспорно установено/л.319гръб/, че към датата на обж. Заповед детето е с постоянен и настоящ адрес / респ. живее/ при майката, а не при бащата.

Заповедта е издадена на 28.07.21г, като ден преди това /на 27.07.21г/ ответникът е изпратил запитвания до всички РД“СП“ в страната/л.135/-за да се намери приемно семейство, отговарящо на профила на детето/не е намерено такова, л.11-47 и л.70-77/. Депозирани са били пред ответника преди издаването на Заповедта и Декларации по чл. 27 ал.4 от ЗЗДет/несъгласие на роднините да отглеждат детето/- от бащата на 18.06.21г/л./, от майката на 25.06.21г/л.314/, от бабата и дядото по майчина линия на 07.07.21г/л.310-313/. Видно от справките по преписката, други роднини на детето не са открити/л.153-158/.

Заповедта е издадена веднага, след като е изтекла 48-часовата полицейска закрила на детето/било е оставено без родителска грижа и надзор и няма установено местоживееене/, предоставена по реда на чл.37-41 от ЗЗДет - със Заповед № 228з-419/26.07.21г на Началника на 04 РУ-СДВР. Тази Заповед е издадена във връзка с писмо на ответника до СДВР от 30.06.21г /тъй като никой от родителите не знае къде е детето, се моли да бъде издирено/ и писмо на ответника до СРП от 09.07.21г/л.107/. След издаването ѝ на 26.07.21г, детето се явило само пред ответника на същата дата/26.07.21г-л.87/-тъй като разбрало, че полицията го издирва. В 04 РУ-СДВР има образувана преписка с вх.№ 228000-6187/21г /пр.пр.№ 30325/21г на СРП, а по-рано и пр.пр.№ 27818/21г на СРП/. В 01РУ-СДВР е имало образувана по-рано преписка № 225р-40820/03.11.20г, а в 05РУ-СДВР по-рано образувана преписка № 229000-10709/19г/л.241/. Ответникът е уведомен за Заповед за полицейска закрила № 228з-419/26.07.21г на Началника на 04 РУ-СДВР на 27.07.21г/л.305/, уведомени са и родителите и СРП.

След настаняване на детето в ЦНСТДМУ на 28.07.21г-л.308/предвид предв.изпълнение на обж. Заповед от 28.07.21г/, цялата преписка относно детето е пратена от Д“СП“-Л.,СО/компетентна до него момент, предвид настоящия адрес на детето/- на Д“СП“-С.,СО/предвид адреса на ЦНСТДМУ, който от 28.07.21г вече е настоящ адрес на детето-л.302./Именно Директорът на Д“СП“-С.,СО/по актуален настоящ адрес на детето/ е завела делото по чл.28 от ЗЗДет пред СРС/по данни на ответника от съд.заседание/.

Обж. Заповед е издадена след сигнал от 18.06.21г от бащата/л.121/ и последвал устен сигнал от 26.07.21г/л.101-104/, на база Социален доклад № СЛ/Д-С-ЛЦ/562-002/28.07.21г/л.58-66/, видно от който и от другите доказателства от преписката: на 03.11.20г сигнал до ответника подава 01 РУ-СДВР/л.197,л.214;/ на 23.03.21г сигнал до ответника подава класната ръководителка на детето-л.178 /то учи към него момент в 10 клас на НППТО „Л.“-гр.С., но не посещава онлайн-уроците, а родителите не отговарят на телефонните обаждания на класната;/ на 26.07.21г детето попълва пред ответника анкетна карта-л.84, че от 3 седмици живее на улицата и двамата му родители не се грижат за него; майката депозира на 25.06.21г декларация, че не може да се грижи за детето и не знае къде е то; преди това-на 18.06.21г бащата депозира декларация, че не може да се грижи за детето; детето има вродена сърдечна малформация, има ЕР на ТЕЛК за 80% безсрочна трайно намалена работоспособност, състоянието му се проследява контролно редовно от двама детски кардиолози от Трета градска болница-С., като са му направени 3 сърдечни операции- има риск за здравето му и следва редовно да бъде следена предписаната му постоянна терапия/освободен е от занятия по спорт в училище/- л.139,л.160-169,л.220-222; календарната и психическата възраст на детето не съвпадат/психическата му възраст е по-ниска;/ изхвърлено е през м.02.20г и от родителите на майката/в някакви периоди е живяло при тях/, като от 2020г детето периодично живее на улицата и никой от роднините му не разбира за това/всеки мисли, че то живее при друг роднина;/ с бащата трудно се осъществява контакт по телефон/потвърдено и от него в съд.заседание, с изтъкната причина-естеството на работата му;/ детето няма стабилна привързаност към никой от родителите или роднините си; проблемите в семейството започват през 2010г /когато бащата се разболява/, като от 01.03.17г родителите са разделени и детето живее в различни периоди при някой от роднините си/през м.09.17г е починала бабата по бащина линия;/ за първи път на 25.02.19г детето е изчезнало и се е наложило да го издирват с полиция; съществува риск за живота,здравето и психо-емоционалното състояние на детето, не са му осигурени храна,подслон, медицинска и психологическа грижа и емоционална подкрепа, никой от установените роднини не желае да се грижи за него, предвид липсата на подходящо приемно семейство в цялата страна-най-подходяща мярка за закрила е временното му настаняване в институция.

Обж. Заповед е издадена след проведени, считано от м.02.19г/когато е първото изчезване на детето/- многократни срещи и разговори с майката,бащата, бабата и дядото по майчина линия и самото дете, данните от класната ръководителка и личния лекар на детето, както и след издадено предписание за соц.услуга на детето № НП/Д-С-ЛЦ-001/05.01.21г/л.190, л.202,л.212/, а преди това и Направление от 22.04.19г/л.248-252/.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган-в рамките на предоставените му по закон

правомотия и предвид настоящия адрес на детето към датата на Заповедта/чл. 27 ал.1 от ЗЗДет/.Спазена е писмената форма по чл.59 ал.1 от АПК, като Заповедта съдържа всички зад.реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК. В хода на адм.производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, като са изяснени всички релевантни факти и обстоятелства/чл.35 от АПК/ и са взети предвид обясненията на всички участниците в адм.производство/чл.36 от АПК/.

Заповедта е материално законосъобразна и съответства с целта на закона/ЗЗДет/- като правните последици от издаването ѝ са неутрализиране или намаляване риска за живота,здравето и психо-емоционалното състояние на детето.Видно е от доказателствата по делото, че възможните роднини по чл.27 ал.4 от ЗЗДет/родителите на детето и родителите на майката/ изрично писмено са заявили преди издаване на Заповедта, че не желаят/не могат да се грижат за детето.Дори заявленията им да не са обективирани именно в одобрения образец на Декларацията по чл.27 ал.4 от ЗЗДет, същите са категорични и недвусмислени- роднините няма да поемат грижа за детето. Предвид изтеклия срок на полицейската закрила и липсата на подходящо приемно семейство в цялата страна, за ответника не е съществувала друга правна и фактическа възможност да защити детето, освен да го настани спешно в институция/както е и сторил с обж. Заповед/. Наличието на писмени волеизявления от роднините е достатъчно да обоснове наличието на хипотезата на чл. 27 ал.4 от ЗЗДет. Но и при липсата на такива изрични волеизявления, всички данни по преписката водят до извод-роднините не желаят да се грижат за детето и не го правят и към момента на издаване на Заповедта /дори не знаят, че то живее на улицата, а научават за настаняването му в институция месеци по-късно/.фактическите основания от заповедта са доказани, като съответстват на посочените от ответника правни основания.

Депозираната от бащата преди Съда Декларация по чл.27 ал.3 от ЗЗДет/за съгласие да отглежда детето/, с дата-датата на заседанието/27.10.21г/, не променя фактическите установявания към датата на обж. Заповед и не е релевантна в това производство по обжалване на временното настаняване/тази декларация следва да се разгледа от СРС в производството по чл.28 от ЗЗДет или евентуално по реда на чл.30 от ЗЗДет/.

Жалбата е неоснователна по изложените в нея доводи, а Заповедта е правилна и законосъобразна.Ответникът не претендира разноски.

Поради което и на осн. чл. 172 ал.1 и ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 34637/13.10.21г на З. С. П. от [населено място] против Заповед № ЗД/Д-С-ЛЦ-031/28.07.21г на Директор на Дирекция „Социално подпомагане“-район Л. на СО.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия:

